

Arrestnummer C11246 / 2021
Repertoriumnummer 2021 / 3096
Datum van uitspraak 24 september 2021
Notitienummer griffie 2020/NT/570 - -
Notitienummer parket-generaal

Hof van beroep Gent

Arrest

tiende kamer
correctionele zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00002326144-0001-0018-01-01-1

Not.nr. GE.66.RW.200054/16

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE

tegen

1. nr. *1497* (ON) Overeenkomstig het Wetboek van
vennootschappen en verenigingen moet de term "Besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid" vanaf 1
januari 2020 gelezen worden als "Besloten vennootschap", afgekort: bv
met maatschappelijke zetel te
- beklagde -

2. nr. *1498* (RRN
geboren te nr
wonende te
- beklagde -

verdacht van:

beklaagd van:

als dader of mededader in de zin van artikel 66 Strafwetboek

A.

de eerste en de tweede

Om het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

Hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, bepaalde handelingen te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, namelijk

op het perceel gelegen te kadastraal gekend als
eigendom van met
maatschappelijke zetel te KBO-nr.

PAGE 01-00002326144-0002-0018-01-01-4

bouwwerken te hebben verricht zoals bepaald bij artikel 4.2.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO)

a): het optrekken of plaatsen van een constructie

b): het functioneel samenbrengen van materialen waardoor een constructie ontstaat

c): het afbreken, herbouwen, verbouwen en uitbreiden van een constructie,

meer bepaald: door niet vergunde grindverhardingen te hebben aangelegd naast de bestaande gebouwen

te op niet nader te bepalen data in de periode van 1 juni 2014 tot 31 juli 2014 (stukken 22, 32, 47verso)

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 6.1.1., al. 1.1° en al. 2 VCRO.

B.

de eerste en de tweede

Om het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

Hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning,

op het perceel gelegen te kadastraal gekend als
eigendom van met
maatschappelijke zetel te KBO-nr.

hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.6° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (het geheel of gedeeltelijk wijzigen van de hoofdfunctie van een bebouwd onroerend goed, waarbij deze functiewijziging door de Vlaamse Regering als vergunningsplichtig werd aangemerkt) te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden

meer bepaald: de functie van een landbouwloods te hebben gewijzigd van opslag naar kantoorfunctie ten behoeve van een aannemingsbedrijf

te op niet nader te bepalen datum in de periode van 11 mei 2015 (datum vestiging maatschappelijke zetel op adres) tot 22 juni 2016 (datum vaststellingen - stuk 2)

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 6.1.1., al. 1.1° en al. 2 VCRO.

C.

de eerste en de tweede

Om het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

Hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, bepaalde handelingen te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, namelijk

op het perceel gelegen te _____ kadastraal gekend als
_____ eigendom van _____ met
maatschappelijke zetel te _____ KBO-nr _____

hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.5°a) (het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, of van allerlei materialen, materieel of afval) en b) (het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens) van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden

meer bepaald: het terrein gewoonlijk te hebben gebruikt voor de opslag van materieel en materiaal en voor het parkeren van voertuigen

te _____ van 22 juni 2016 (datum eerste vaststellingen - stuk 2) tot en met 13 oktober 2017 (datum laatste controle - stuk 52)

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 6.1.1., al. 1.1° en al. 2 VCRO.

de eerste en de tweede

met de omstandigheid dat voor wat betreft de tenlasteleggingen A, B en C het misdrijf gepleegd werd door instrumenterende ambtenaren, vastgoedmakelaars en andere personen die in de uitoefening van hun beroep of activiteit onroerende goederen kopen, verkavelen, te koop of te huur zetten, verkopen of verhuren, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen, ontwerpen en/of opstellen of personen die bij die verrichtingen als tussenpersoon optreden bij de uitoefening van hun beroep, namelijk als aannemer bouwwerken

* * * *

1.1 De rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, kamer G30DI, besliste bij vonnis van 8 april 2020 op tegenspraak als volgt:

“STRAFRECHTELIJK

Veroordeelt *voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde telastleggingen A, B en C samen tot een **geldboete van 5.000 euro**, vermeerderd met 70 opdecimen tot 40.000 euro.*

*Verleent **uitstel van tenuitvoerlegging** van dit vonnis **2.500 euro**, vermeerderd met 70 opdecimen tot 20.000 euro, van de opgelegde geldboete voor de duur van 3 jaar.*

*Veroordeelt haar tot betaling van een **bijdrage** aan het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdecimen tot 200 euro.*

*Veroordeelt haar tot betaling van een **bijdrage** tot het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand van 20 euro.*

Veroordeelt *voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde telastleggingen A, B en C samen tot een **geldboete van 3.000 euro**, vermeerderd met 70 opdecimen tot 24.000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.*

*Verleent **uitstel van tenuitvoerlegging** van dit vonnis **1.500 euro**, vermeerderd met 70 opdecimen tot 12.000 euro, van de opgelegde geldboete voor de duur van 3 jaar.*

*Veroordeelt hem tot betaling van een **bijdrage** tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdecimen tot 200 euro.*

*Veroordeelt hem tot betaling van een **bijdrage** tot het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand van 20 euro.*

STEDENBOUWKUNDIG HERSTEL

PAGE 01-00002326144-0005-0018-01-01-4

Beveelt op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur **het herstel met betrekking tot het perceel gelegen te kadastraal gekend als**

door :

- het verwijderen van niet-vergunde verhardingen;
- het verwijderen van de gestapelde materialen buiten de loodsen;
- het verwijderen van de kantoorfunctie uit het bijgebouw.

en dit onder verbeurte van een **dwangsom** van **150 euro** per dag vertraging in de nakoming van dit bevel lastens de veroordeelden ten voordele van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur.

Bepaalt de termijn voor de uitvoering van de herstelmaatregel op **10 maanden** vanaf het definitief worden van dit vonnis.

Zegt voor recht dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur en de burgemeester, indien het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd binnen voormelde termijn, **ambtshalve in de uitvoering** ervan kunnen voorzien, overeenkomstig artikel 6.3.4 VCRO, op kosten van de veroordeelden.

GERECHTSKOSTEN

Veroordeelt en hoofdelijk tot de **gerechtskosten** voor het openbaar ministerie, begroot op 298,56 euro.

BURGERRECHTELIJK

Houdt ambtshalve de burgerrechtelijke belangen aan.”

1.2 Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld op:

- 30 april 2020 door de beklaagde
- 30 april 2020 door de beklaagde
- 30 april 2020 door het openbaar ministerie tegen beide beklaagden.

1.3 Er werd een verzoekschrift in de zin van artikel 204 Wetboek van Strafvordering ingediend op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, op:

- 30 april 2020 door de raadsman van de beklaagde
- 30 april 2020 door de raadsman van de beklaagde
- 30 april 2020 door het openbaar ministerie.

1.4 Op de rechtszitting van 25 februari 2021 (inleidingszitting) van dit hof, zelfde kamer, werden bij toepassing van de artikelen 152,§1 en 209*bis*, laatste lid, Wetboek van Strafvordering, conclusietermijnen vastgelegd en werd de rechtsdag bepaald op de rechtszitting van 24 juni 2021.

De conclusietermijnen zijn nageleefd.

1.5 Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 24 juni 2021 in het Nederlands:

- de beklaagde _____ in zijn middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester _____ advocaat met kantoor te _____ in zijn hoedanigheid van lasthebber *ad hoc*,

- de beklaagde _____ in zijn middelen van verdediging, bijgestaan door meester advocaat met kantoor te _____

- het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van _____ advocaat-generaal.

2.1 De onderscheiden verklaringen van hoger beroep tegen het vonnis van 8 april 2020 gedaan op de griffie van de rechtbank die het vonnis heeft gewezen, werden tijdig en regelmatig naar de vorm gedaan.

De verzoekschriften of grievenformulieren die de grieven bevatten die tegen het vonnis worden ingebracht, werden eveneens tijdig ingediend.

2.2 In het door de advocaat van de beklaagde _____ ingediende “*grievensformulier hoger beroep*”, opgesteld volgens het door de Koning vastgestelde model, wordt bepaald welke grieven tegen het voormeld vonnis worden ingebracht, namelijk op strafgebied met betrekking tot de straf en de herstellvordering.

In het door de advocaat van de beklaagde _____ ingediende “*grievensformulier hoger beroep*”, opgesteld volgens het door de Koning vastgestelde model, wordt bepaald welke grieven tegen het voormeld vonnis worden ingebracht, namelijk op strafgebied met betrekking tot de straf en de herstellvordering.

In het door het openbaar ministerie ingediende “*grievensformulier hoger beroep*” wordt bepaald welke grieven tegen het voormeld vonnis worden ingebracht, namelijk op strafgebied met betrekking tot de straf.

De hiervoor vermelde grieven van de partijen zijn nauwkeurig bepaald.

2.3 De hoger beroepen van respectief de beklaagden _____ en _____ en van het openbaar ministerie zijn ontvankelijk (art. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering).

Het hof beslist in dit arrest binnen de perken van de hoger beroepen en vervolgens van de grieven zoals bedoeld in artikel 210 Wetboek van Strafvordering. In dit verband stelt het hof vast dat er geen redenen zijn om ambtshalve een grief in de zin van de voormelde bepaling op te werpen.

De devolutieve werking op grond van de ingestelde beroepen en vervolgens de grieven, heeft tot gevolg dat de beslissing over de schuld van de beklaagden aan de telastleggingen A, B en C en de beslissing tot het ambtshalve aanhouden van de burgerlijke belangen definitief zijn en het hof aldus enkel nog te oordelen heeft over de straf en de herstellvordering.

3. De eerste rechter verklaarde de beklaagden schuldig aan de telastleggingen op grond van de volgende motieven:

“Feiten

4. *is een bouwbedrijf en is eigenaar van percelen en bedrijfsgebouwen gelegen te*

De tweede beklagde is de zaakvoerder van de bvba.

Volgens het gewestplan (Koninklijk Besluit van 14 september 1977) ligt het perceel in agrarisch gebied.

Op 22 juni 2016 deed de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur een controle op het adres van de maatschappelijke zetel van het bedrijf en stelde vast dat er zonder stedenbouwkundige vergunning diverse verhardingen werden aangelegd buiten de (vergunde) loods en dat daar materiaal werd gestapeld. De bovenverdieping van het bijgebouw werd gebruikt als kantoorruimte voor de bouwfirma.

De tweede beklagde verklaarde dat hij de verhardingen zelf heeft aangelegd in juni-juli 2014. Hij wist niet dat een vergunning nodig was. Hij zou proberen te regulariseren en er zou een overlegvergadering plaatsvinden in oktober 2016.

Bij een nacontrole op 13 oktober 2017 stelde de politie vast dat de toestand nog steeds hetzelfde was als bij de aanvankelijke vaststellingen.

Het college van burgemeester en schepenen weigerde een regularisatievergunning. Op 7 december 2017 willigde de deputatie het beroep daartegen deels in en verleende een stedenbouwkundige vergunning voor de functiewijziging van opslag naar kantoorruimte. De grintverharding werd uitgesloten uit de vergunning.

De gemeente tekende daartegen beroep aan bij de Raad voor vergunningsbetwistingen omdat de functiewijziging in strijd is met de stedenbouwkundige voorschriften van het RUP en niet voor vergunning in aanmerking komt.

De vergunning van de deputatie werd op 2 april 2019 vernietigd.

Beoordeling

5. *Sinds 1 maart 2018 is het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning in werking. De VCRO werd grondig gewijzigd.*

De feiten zijn echter (nu) onder artikel 6.2.1. VCRO strafbaar gebleven.

6. *De vaststellingen in het dossier spreken voor zich.*

De telastleggingen worden niet betwist en zijn bewezen.

De verzwarende omstandigheid is eveneens bewezen.

7. *Op 31 juli 2018 trad de wet van 11 juli 2018 tot wijziging van het Strafwetboek en de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering wat de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van rechtspersonen betreft in werking.*

Artikel 2 van die wet vervangt artikel 5 van het Strafwetboek. Daarmee werd de decumulregeling van het tweede lid van artikel 5 afgeschaft.

Artikel 5 Strafwetboek bepaalt nu:

Een rechtspersoon is strafrechtelijk verantwoordelijk voor de misdrijven die hetzij een intrinsiek verband hebben met de verwezenlijking van zijn doel of de waarneming van zijn belangen, of die, zoals blijkt uit de concrete omstandigheden, voor zijn rekening zijn gepleegd.

Met rechtspersonen worden gelijkgesteld:

1° tijdelijke handelsvennootschappen en stille handelsvennootschappen;

2° vennootschappen bedoeld in artikel 2, § 4, tweede lid, van het Wetboek van Vennootschappen, alsook handelsvennootschappen in oprichting;

3° burgerlijke vennootschappen die niet de vorm van een handelsvennootschap hebben aangenomen.

De strafrechtelijke verantwoordelijkheid van de rechtspersonen sluit die van de natuurlijke personen, die daders zijn van dezelfde feiten of eraan hebben deelgenomen, niet uit.

Het oude artikel 5 bevatte een strafuitsluitende verschoningsgrond ten gunste van de persoon die de minst zware fout had begaan wanneer het misdrijf niet wetens en willens werd gepleegd.

Gelet op artikel 2 Strafwetboek blijft wat betreft feiten gepleegd vóór 31 juli 2018 de decumulregel van toepassing als meest gunstige toestand voor de beklaagde die de fout niet wetens en willens zou hebben gepleegd en evenmin de 'zwaarste fout' pleegde.

8. *Krachtens het oude artikel 5 Strafwetboek is een rechtspersoon strafrechtelijk verantwoordelijk voor misdrijven die hetzij een intrinsiek verband hebben met de verwezenlijking van zijn doel of de waarneming van zijn belangen, of die, naar blijkt uit de concrete omstandigheden, voor zijn rekening zijn gepleegd.*

De gepleegde misdrijven hebben een intrinsiek verband met de verwezenlijking van het doel of de waarneming van de belangen van de vennootschap of zijn voor haar rekening gepleegd.

Cumulatie in de vervolging van rechtspersonen en natuurlijke personen is mogelijk. Wanneer de geïdentificeerde natuurlijke persoon het misdrijf wetens en willens heeft gepleegd, dan kan hij samen met de rechtspersoon veroordeeld worden (art. 5, tweede lid, Sw.).

Uit het dossier blijkt dat de tweede beklagde zaakvoerder is en de beslissingsmacht had in de eerste beklagde.

Hij pleegde de misdrijven wetens en willens. Wetens in de zin dat hij kon weten dat hij een misdrijf pleegde, en willens, in de zin dat hij zich niet op een rechtvaardigingsgrond kan beroepen. De tweede beklagde kan dus samen met de rechtspersonen worden vervolgd en veroordeeld.”

4. Sinds 1 maart 2018 is het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning in werking. De Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening werd grondig gewijzigd.

Op het moment van de te last gelegde feiten en tot 23 februari 2017 was er sprake van een stedenbouwkundige vergunning in plaats van een omgevingsvergunning (gewijzigd bij art. 296 Decr. VI. 25 april 2014, BS 23 oktober 2014, met inwerkingtreding op 23 februari 2017). Deze wijziging van louter de naam van de vergunning verandert niets aan de vergunningsplicht noch de strafbaarheid bij inbreuk op deze verplichting.

De handelingen vermeld onder de telastlegging A zijn nog steeds vergunningsplichtig gesteld door artikel 4.2.1.1°, a) Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

De handelingen vermeld onder de telastlegging B zijn nog steeds vergunningsplichtig gesteld door artikel 4.2.1.6° Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

De handelingen vermeld onder de telastlegging C zijn nog steeds vergunningsplichtig gesteld door artikel 4.2.1.5°, a) Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

Sinds 1 maart 2018 zijn de toe te passen straffen niet langer opgenomen in artikel 6.1.1, eerste lid, 1° Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, maar in artikel 6.2.1, eerste lid, 1° van diezelfde Vlaamse Codex. De straffen zijn dezelfde gebleven, namelijk een gevangenisstraf van acht dagen tot vijf jaar en/of een geldboete van 26 euro tot 400.000 euro.

Gezien ten aanzien van de beide beklagden de verzwarende omstandigheid voor de professioneel van artikel 6.2.1, laatste lid, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (en tot 1 maart 2018: artikel 6.1.1, laatste lid) voorhanden is, is de toe te passen straf wat betreft de natuurlijke persoon een gevangenisstraf van vijftien dagen tot vijf jaar en/of een geldboete van 2.000 euro tot 500.000 euro en wat betreft de rechtspersoon een geldboete van 2.000 euro tot 500.000 euro.

5. De beklagde pleegde de bewezen feiten met eenzelfde misdadig opzet zodat het hof toepassing maakt van artikel 65, eerste lid, Strafwetboek en voor deze feiten samen een straf oplegt.

De beklaagde pleegde de bewezen feiten met eenzelfde misdadig opzet zodat het hof toepassing maakt van artikel 65, eerste lid, Strafwetboek en voor deze feiten samen een straf oplegt.

6. De eerste rechter wees terecht op de ernst van de gepleegde feiten: *“De beklaagden brachten langdurig schade toe aan het agrarisch gebied en de open ruimte. Landbouwgrond werd verhard waardoor ook waterinsijpeling en het waterbergendvermogen verminderd werden. De beklaagden zijn professionelen en stelden het eigen economisch belang boven het belang dat de gemeenschap heeft bij een goede ruimtelijke ordening.[...] Het is duidelijk dat de beklaagden ook een afweging maakten van pakkans en economisch voordeel”*.

De beklaagden hebben een blanco strafregister.

De beklaagde is thans 41 jaar en nog steeds zaakvoerder van de beklaagde

Er is sprake van een vrijwillig herstel met uitzondering van de kantoorfunctie. De kantooractiviteiten van de beklaagde zullen evenwel ook gerelokaliseerd worden naar een pand dat thans in aanbouw is. Door de coronapandemie is deze nieuwbouw echter nog niet klaar.

In het licht van deze overwegingen is het hof van oordeel dat ten aanzien van elk van de beklaagden een geldboete van 2.000 euro een gepaste straf is gezien deze noodzakelijk is om de beklaagden de ernst van de door hen gepleegde misdrijven te doen beseffen en om hen te weerhouden van recidive.

De beklaagde voldoet bovendien aan de wettelijke voorwaarden voor een straf met gewoon uitstel, aangezien hij nog niet werd veroordeeld tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden of tot een gelijkwaardige straf die in aanmerking genomen wordt overeenkomstig artikel 99*bis* Strafwetboek, terwijl de in dit arrest opgelegde straf niet meer dan vijf jaar gevangenisstraf bedraagt.

De beklaagde is ook nog niet veroordeeld geweest tot een criminele straf of tot een geldboete van meer dan 24.000 euro of tot een gelijkwaardige straf die in aanmerking genomen wordt overeenkomstig artikel 99*bis* Strafwetboek en het hof veroordeelt haar niet tot een geldboete van meer dan 120.000 euro.

Het hof gelast voor de beide beklaagden voor een proeftermijn van drie jaar gewoon uitstel van de tenuitvoerlegging van de helft van de opgelegde geldboete, omdat te verwachten is dat dit de beklaagden voldoende tot wetsconform handelen zal aanzetten en een volledig effectieve geldboete de reclassering van deze beklaagden in het gedrang kan brengen.

Aangezien de beklaagden de feiten pleegden in een periode die zich uitstrekt zowel voor 1 januari 2017 als na 31 december 2016, moet de geldboete met 70 deciemmen worden verhoogd.

De hierna bepaalde vervangende gevangenisstraf is nodig om de beklaagde er toe aan te zetten de geldboete te betalen.

7. De beklaagden zijn hoofdelijk gehouden tot de kosten, gevallen in de beide aanleggen aan de zijde van het openbaar ministerie zoals hierna bepaald.

Het hof veroordeelt beklaagden als veroordeelden tot een correctionele hoofdstraf elk tot het betalen van de bijdrage van 25 euro tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders (art. 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen). Deze bijdrage, die een eigen aard heeft en geen straf inhoudt, wordt vermeerderd met 70 deciemmen tot telkens 200 euro, en dit ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten.

Sinds 3 september 2020 luidt artikel 91 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken "*In criminele en correctionele zaken die kosten van brief- en pakketport hebben veroorzaakt, wordt door de rechter aan de Staat als correspondentiekosten een som toegeschat, die niet meer mag bedragen dan 10 procent van de gezamenlijke kosten. Voor elke criminele, correctionele en politiezaak wordt door de rechter bovendien aan iedere veroordeelde een vergoeding van 50 euro opgelegd*" en dit ingevolge artikel 1 van het koninklijk besluit van 28 augustus 2020 tot wijziging van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken (B.S. 3 september 2020). Het hof verhoogt de vermelde kosten met 10% in beide aanleggen en veroordeelt beide beklaagden tevens tot het actueel bedrag van de vermelde vaste vergoeding dat 50,45 euro is, dit ingevolge de omzendbrief 131/8 van januari 2021, verschenen in het Belgisch Staatsblad van 29 januari 2021 over de indexering van de tarieven van de gerechtskosten in strafzaken en de gelijkgestelde kosten (blz. 6877 e.v.). Het indexeren van de bedragen die worden betaald voor de diverse soorten gerechtskosten, steunt op art. 9 van de wet van 23 maart 2019, die de nieuwe basiswet over de gerechtskosten in strafzaken is, uitgewerkt in de artikelen 28 tot 30 van het KB van 15 december 2019, dat de wet uitvoert.

Met toepassing van artikel 4, § 3 en artikel 5, § 1 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, in werking getreden op 1 mei 2017 ingevolge artikel 6 van het koninklijk besluit van 26 april 2017 tot uitvoering van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, veroordeelt het hof de beklaagden ook tot het betalen van een bijdrage van elk 20 euro aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand.

8. Bij brief van 15 juni 2017 aan het parket leidde de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur de herstellvordering in die strekt tot het herstel in de oorspronkelijke toestand door:

- het verwijderen van de niet-vergunde verhardingen;
- het verwijderen van de gestapelde materialen buiten de loodsen;
- het verwijderen van de kantoorfunctie uit het bijgebouw;
- het staken van het strijdig gebruik van het woningbijgebouw en terrein in functie van de uitbating van de firma
- binnen een termijn van 12 maanden.

De eiser in herstel vordert tevens de verbeuring van een dwangsom van 150 euro per dag bij niet naleving van de opgelegde herstelmaatregelen binnen de bepaalde termijn, alsook gemachtigd te worden tot ambtshalve uitvoering van de uitspraak.

De Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid (thans: Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering) verleende positief advies over de herstellvordering, waardoor is voldaan aan artikel 6.3.10, §1, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

De aanhangig makende dagvaarding werd overgeschreven in de registers van het (toenmalige) hypotheekkantoor (thans: kantoor Rechtszekerheid) en werd ingeschreven in het vergunningsregister, waardoor is voldaan aan de ontvankelijkheidsvereiste bepaald door artikel 6.3.1, §6, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

Artikel 6.1.41 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening werd opgeheven sinds 1 maart 2018. Vanaf die datum bepaalt artikel 6.3.1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening:

“Naast de straf beveelt de rechtbank, ambtshalve of op vordering van een bevoegde overheid, een meerwaarde te betalen en/of bouw- of aanpassingswerken uit te voeren en/of de plaats in de oorspronkelijke toestand te herstellen of het strijdige gebruik te staken. Dat gebeurt, met inachtneming van de volgende rangorde:

1° als het gevolg van het misdrijf kennelijk verenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening, het betalen van een meerwaarde;

2° als dit kennelijk volstaat om de plaatselijke ordening te herstellen, de uitvoering van bouw- of aanpassingswerken;

3° in de andere gevallen, de uitvoering van het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand of de staking van het strijdige gebruik.

Voor de diverse onderdelen van eenzelfde misdrijf kunnen verschillende herstelmaatregelen gecombineerd worden, bevolen volgens de rangorde, vermeld in het eerste lid. Het bevolen herstel dekt steeds de volledige illegaliteit ter plaatse, ook al werd die mee veroorzaakt door stedenbouwkundige misdrijven of inbreuken die niet bij de rechter aanhangig zijn.”

De beklagden gedroegen zich naar de wijsheid van het hof met betrekking tot het voorwerp, de uitvoeringstermijn en de dwangsom van de herstelmaatregel. Zij vroegen enkel de zaak voor wat betreft de herstellvordering op vaste datum uit te stellen teneinde over afdoende tijd te beschikken om de kantoorfunctie naar een nieuwe locatie over te brengen.

Wat betreft de verharding en buitenopslag van materialen blijkt uit de voorgelegde stukken dat deze verwijderd zijn, zodat dit deel van de herstellvordering zonder voorwerp is.

Zoals hierboven reeds aangehaald is enkel nog de kantoorfunctie in het bijgebouw niet geregulariseerd, zodat de herstellvordering wat dat betreft nog steeds actueel is.

Ook de staking van het strijdig gebruik dient enkel beperkt te worden tot het bijgebouw dat als kantoor dient, gezien het gedeeltelijk herstel enerzijds en gezien de andere loodsen vergund zijn anderzijds.

De strijdigheid van de inbreuken met de goede ruimtelijke ordening werd concreet en voldoende gemotiveerd in de herstellvordering (stukken 44-45) en is wettig.

De herstellvordering is niet gebaseerd op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van een goede ruimtelijke ordening die onredelijk is en leidt er niet toe dat een herstel zou worden opgelegd dat onevenredige lasten voor de beklagden tot gevolg zou hebben.

De hersteleisende overheid toont bijgevolg aan dat de gevolgen van het misdrijf dermate drastisch en ingrijpend zijn voor de goede plaatselijke ordening, dat enkel het herstel in de oorspronkelijke toestand als herstelmaatregel mogelijk en passend is.

De door de stedenbouwkundig inspecteur wettig gevorderde herstelmaatregelen zijn voor wat betreft de wederrechtelijke kantoorfunctie nog steeds noodzakelijk om aan de gevolgen van het misdrijf een einde te stellen.

De hierna uitgesproken modaliteiten vormen een gepaste en noodzakelijke aansporing van de veroordeelden om nu effectief zelf tot herstel over te gaan of over te laten gaan. Een vrijwillige uitvoering van de opgelegde herstelmaatregelen verdient vanuit het oogpunt van het algemeen belang de voorkeur, gezien een ambtshalve uitvoering van de herstelmaatregelen kosten voor de gemeenschap veroorzaakt, waarbij er geen enkele zekerheid bestaat over de recuperatie van deze kosten.

Gelet op het talmen van de beklagden in het verleden om tot het volledig herstel over te gaan, wordt terecht de verbeurte van een dwangsom gevorderd bij niet naleving van het bevel tot herstel.

De beklagden krijgen een hersteltermijn vooraleer de dwangsom verbeurt, terwijl de hersteltermijn pas loopt vanaf het in kracht van gewijsde gaan van dit arrest.

Het hof houdt hierbij rekening met de tijd die nog nodig is voor de afwerking van de nieuwbouw op een ander locatie, waarnaar de bedrijfsactiviteiten zullen verhuizen. Uit de verklaring van de beklagde ter terechtzitting blijkt dat dit in het najaar realiseerbaar is.

De hierna toegekende hersteltermijn laat bijgevolg de beklagden afdoende tijd om de voorgestelde relokalisatie door te voeren, zodat het hof niet ingaat op hun vraag om de zaak voor wat betreft de herstellvordering op vaste datum uit te stellen.

Het bedrag van de dwangsom per dag dat na het in kracht van gewijsde gaan van het arrest en na het verlopen van de hersteltermijn geen gevolg wordt gegeven aan het opgelegde herstel, moet voldoende hoog zijn om hen aan te zetten tot vrijwillig herstel.

Er is geen grond om een maximum voor de te verbeuren dwangsom te bepalen, gezien dit *in casu* de effectiviteit van de dwang die moet uitgaan van een dwangsom zou beperken.

De lange tijd sedert dewelke de beklagde reeds kon overgaan tot het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand en de gezien de aard en omvang van de werken voldoende ruime termijn welke hem hiertoe nog wordt verleend, brengen mee dat er geen reden is om bij toepassing van artikel 1385*bis*, laatste alinea, Gerechtelijk Wetboek nog een zekere termijn te bepalen waarna hij pas de dwangsom zal kunnen verbeuren.

Tot slot machtigt het hof overeenkomstig artikel 6.3.4, § 1, eerste lid, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur en de burgemeester van de gemeente tot ambtshalve uitvoering van de herstelmaatregel.

Dictum

Toegepaste wetsartikelen:

Het hof maakt toepassing van de hiervoor aangehaalde artikelen en van de artikelen:

- 41*bis*, 50, 65, eerste lid, 66 en 100 Strafwetboek;
- 211 Wetboek van Strafvordering,
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,
- 1, 8 en 18*bis* Probatiwewet.

Perken van het hoger beroep:

Het hof stelt vast dat gelet op de verklaringen van hoger beroep en vervolgens de grievenformulieren het vonnis van 8 april 2020 definitief is voor wat betreft:

- de schuld van de beklagden aan de telastleggingen A, B en C;

- de beslissing tot het ambtshalve aanhouden van de burgerlijke belangen.

Beslissing van het hof:

Het hof,
rechtsprekend op tegenspraak,

verklaart de beroepen ontvankelijk en er ten gronde over beslissend:

wijzigt het beroepen vonnis voor zover bestreden **als volgt:**

op strafgebied:

veroordeelt de beklaagde _____ wegens de telastleggingen A, B en C samen tot een geldboete van 2.000 euro, verhoogd met 70 decimen tot 16.000 euro, en verleent gewoon uitstel van de tenuitvoerlegging van de straf voor de helft van de geldboete voor een periode van drie jaar;

veroordeelt de beklaagde _____ wegens de telastleggingen A, B en C samen tot een geldboete van 2.000 euro, verhoogd met 70 decimen tot 16.000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden en verleent gewoon uitstel van de tenuitvoerlegging van de straf voor de helft van de geldboete voor een periode van drie jaar;

veroordeelt de beklaagden _____ en _____ elk tot betaling van een bedrag van 25 euro, vermeerderd met 70 decimen en zo gebracht op telkens 200 euro als bijdrage tot de financiering van het fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders;

veroordeelt de beklaagden _____ en _____ elk tot betaling van een bedrag van 50,45 euro als vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure;

veroordeelt de beklaagden _____ en _____ elk tot betaling van een bijdrage van 20 euro aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand;

veroordeelt de beklaagden _____ en _____ hoofdelijk tot betaling van de kosten van de strafvordering, voor het openbaar ministerie begroot op 298,56 euro in eerste aanleg en 146,96 euro in beroep;

laat de kosten van afschrift van het vonnis van eerste aanleg begroot op € 36,00 ingevolge wijzigingen betreffende registratie- en griffierechten (*Art. 23. De in de artikelen 271 en 272 van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten bepaalde rechten zijn niet verschuldigd op de uitgiften, kopieën of uittreksels van vonnissen en arresten die in de griffies*

worden afgeleverd in de periode van 1 juli 2020 tot 31 december 2020; BS 23 juli 2020) ten last van de Belgische Staat.

herstel:

beveelt de beklaagden en hoofdelijk tot het herstel in de oorspronkelijke toestand van het perceel gelegen te gekend als en door het verwijderen van de kantoorfunctie in het bijgebouw en het staken van het strijdig gebruik van dit woningbijgebouw in functie van de uitbating van de

dit binnen een termijn van tien maanden na het in kracht van gewijsde gaan van dit arrest, onder verbeurte van een dwangsom ten aanzien van elk van de beklaagden van 150 euro per dag vertraging in geval van niet-uitvoering van dit arrest binnen de gestelde termijn;

machtigt, voor het geval dat het herstel in de oorspronkelijke toestand niet binnen de gestelde termijn wordt uitgevoerd, de stedenbouwkundig inspecteur en de burgemeester van de Stad overeenkomstig artikel 6.4.3, §1, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening tot ambtshalve uitvoering ervan.

Kosten eerste aanleg:

Dagv. 1 ^e bekl.:	€ 27,11
Dagv. 2 ^e bekl.:	€ 41,45
Hypo. Inschr.:	230,00
	€ 298,56
+ 10 %:	€ 29,86
Totaal:	€ 328,42

Kosten beroep:

Afschriften akten HB:	€ 6,00
Opstelrecht HB bekl.:	€ 35,00
Dagv. 1e bekl.:	€ 27,30
Dagv. 2e bekl.:	€ 27,30
	€ 133,60
+ 10 %:	€ 13,36
Totaal:	€ 146,96

Kosten beroep t.l.v.Staat:

Afschrift vonnis:	€ 36,00
-------------------	----------------

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit raadsheer _____ als waarnemend kamervoorzitter, raadsheren, _____ en _____ en in openbare rechtszitting van **24 september 2021** uitgesproken door wnd. kamervoorzitter _____ in aanwezigheid van advocaat-generaal, met bijstand van griffier _____

